2024/1799

10.7.2024.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2024/1799

(2024. gada 13. jūnijs)

par kopīgiem noteikumiem preču remontēšanas veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvas (ES) 2019/771 un (ES) 2020/1828

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/771 ([4]) mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, vienlaikus panākot augstu patērētāju aizsardzības līmeni, kā arī lielāku apritīgumu pašā ekonomikā. Zaļās pārkārtošanās kontekstā šīs direktīvas mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, vienlaikus veicinot ilgtspējīgāku patēriņu, un tādējādi tā papildina Direktīvas (ES) 2019/771 mērķi.

(2) Lai sasniegtu minētos mērķus un jo īpaši lai atvieglotu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un konkurenci starp tādu preču remontētājiem, kuras patērētāji iegādājušies iekšējā tirgū, ir jāparedz vienoti noteikumi, kas veicina patērētāju iegādāto preču remontu pārdevēja atbildības laikposmā un pēc tā beigām, kā noteikts Direktīvā (ES) 2019/771. Dalībvalstis jau ir ieviesušas vai apsver iespēju ieviest noteikumus, kas veicina patērētāju iegādāto preču remontu un atkalizmantošanu ārpus esošās pārdevēja atbildības, kas ieviesta ar Direktīvu (ES) 2019/771. Atšķirīgie obligātie valstu noteikumi šajā jomā rada faktiskus vai potenciālus šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, kas negatīvi ietekmē šajā tirgū strādājošo uzņēmēju pārrobežu darījumus. Minētajiem uzņēmējiem varētu nākties pielāgot savus pakalpojumus, lai tie atbilstu dažādajiem obligātajiem valstu noteikumiem, un viņiem varētu rasties papildu darījumu izmaksas, lai saņemtu nepieciešamās juridiskās konsultācijas par patērētāja pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktu prasībām, ko piemēro, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008 ([5]), un attiecīgi pielāgotu savus remonta pakalpojumu sniegšanas līgumus. Tas jo īpaši ietekmēs mazos un vidējos uzņēmumus, kādu remonta nozarē ir vairākums. Juridiskā sadrumstalotība varētu arī negatīvi ietekmēt patērētāju uzticēšanos pārrobežu remontam, jo pastāv neskaidrības par faktoriem, kas ir būtiski lēmuma pieņemšanai par preču remontu.

(3) Lai samazinātu patērētāju iegādāto vēl lietojamo preču priekšlaicīgu izmešanu un mudinātu patērētājus ilgāk izmantot savas preces, ir jānostiprina ar preču remontu saistītie noteikumi, kas ļauj patērētājiem pieprasīt viņu izvēlētam remonta pakalpojumu sniedzējam kvalitatīvu un cenas ziņā pieejamu remontu. Remontēšanai būtu jānoved pie ilgtspējīga patēriņa, jo tā varētu radīt mazāk atkritumu, kas veidojas, preces izmetot, mazāka pieprasījuma pēc resursiem, tostarp enerģijas, ko izraisa tādu jaunu preču ražošanas un pārdošanas process, ar

([1]) OV C 293, 18.8.2023., 77. lpp.
([2]) OV C, C/2023/1330, 22.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj.
([3]) Eiropas Parlamenta 2024. gada 23. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 30. maija lēmums.
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

kurām tiek aizstātas defektīvas preces, kā arī jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisijas. Šī direktīva veicina ilgtspējīgu patēriņu, lai panāktu ieguvumus videi, veicinot tādu preču aprites ciklu, kas ietver atkalizmantošanu, remontēšanu un pārjaunošanu, vienlaikus arī sniedzot labumu patērētājiem, kuriem īstermiņā neradīsies ar jauniem pirkumiem saistītas izmaksas.

(4) Patērētāju izturēšanās ietver ļoti dažādus aspektus. Izvēloties starp remontu un jaunas preces iegādi, liela nozīme ir tādiem lēmuma pieņemšanas kritērijiem kā ekonomiskā ērtība, ilgizturība, remonta pakalpojuma pieejamība un tuvums, kā arī remontam vajadzīgais laiks. Dažādi šķēršļi varētu kavēt patērētājus izvēlēties remontu. Šīs direktīvas mērķis ir novērst dažus no šiem šķēršļiem.

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1781 ([6]) jo īpaši ir noteiktas prasības piedāvājuma pusei, kuru mērķis ir panākt ilgtspējīgāku produktu dizainu ražošanas posmā. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2024/825 ([7]) ir noteiktas prasības pieprasījuma pusei, kuras nodrošina, ka tirdzniecības vietā tiek sniegta labāka informācija par preču ilgizturību un remontējamību, kam būtu jāļauj patērētājiem pieņemt informētus lēmumus par ilgtspējīgiem pirkumiem. Šīs direktīvas mērķis ir papildināt minētās prasības piedāvājuma un pieprasījuma pusei, veicinot remontu un atkalizmantošanu pēcpārdošanas posmā ārpus pārdevēja atbildības jomas. Turklāt Direktīva (ES) 2019/771 būtu jāgroza, lai veicinātu remontu pārdevēja atbildības jomā. Tādējādi šīs direktīvas mērķi Eiropas zaļā kursa kontekstā ir veicināt ilgtspējīgāku patēriņu, aprites ekonomiku un zaļo pārkārtošanos.

(6) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē dalībvalstu brīvība reglamentēt tos remonta pakalpojumu sniegšanas līgumu aspektus, kas nav saskaņoti ar Savienības tiesību aktiem. Šai direktīvai nebūtu jāietekmē ne dalībvalstu rīcības brīvība reglamentēt vispārīgo līgumtiesību aspektus, piemēram, noteikumus par līgumu izstrādi, spēkā esamību, spēkā neesamību vai sekām, tostarp par līguma izbeigšanas sekām, ciktāl tos nereglamentē šī direktīva, ne tiesības uz zaudējumu atlīdzību. Šai direktīvai nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/988 ([8]), jo īpaši tad, ja produkts tiek atsaukts drošuma dēļ.

(7) Dalībvalstīm būtu jāsaglabā rīcības brīvība, ja tas ir saderīgi ar šajā direktīvā un citos piemērojamos Savienības tiesību aktos noteiktajiem pienākumiem, saglabāt vai ieviest tādus noteikumus par citiem preču remonta veicināšanas aspektiem, kas varētu papildināt šajā direktīvā izklāstītos noteikumus, piemēram, attiecībā uz komercgarantijām, remonta pakalpojumu centru pastāvēšanu vai finansiāliem stimuliem remontam.

(8) Lai pilnībā izmantotu šīs direktīvas sniegtās priekšrocības, tā būtu jāpiemēro visām precēm. Tomēr šajā direktīvā paredzētie noteikumi par remontēšanas un informēšanas pienākumiem būtu jāpiemēro tikai tām precēm, attiecībā uz kurām remontējamības prasības ir paredzētas Savienības tiesību aktos.

(9) Remontējamības prasībās būtu jāietver visas prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas nodrošina, ka preces var remontēt, tostarp, bet ne tikai, ekodizaina regulējumā paredzētās prasības, kā minēts Regulā (ES) 2024/1781, lai aptvertu plašu preču klāstu, kā arī turpmākās norises jebkurā citā Savienības tiesību jomā.

(10) Remontētājiem ir jāsniedz patērētājiem pamatinformācija par saviem remonta pakalpojumiem. Lai sekmētu patērētāju brīvu izvēli izlemt, kam uzticēt preču remontu, un lai palīdzētu sameklēt un izvēlēties piemērotus remonta pakalpojumus, remontētājiem vajadzētu spēt brīvprātīgi izmantot standartizēto Eiropas remonta informācijas veidlapu, kas sniegta šīs direktīvas I pielikumā. Eiropas remonta informācijas veidlapā būtu jāietver

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1781 (2024. gada 13. jūnijs), ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem, groza Direktīvu (ES) 2020/1828 un Regulu (ES) 2023/1542 un atceļ Direktīvu 2009/125/EK (OV L, 2024/1781, 28.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/825 (2024. gada 28. februāris), ar ko attiecībā uz patērētāju dalības veicināšanu zaļās pārkārtošanās procesā, nodrošinot viņiem labāku aizsardzību pret negodīgu praksi un viņu labāku informētību, groza Direktīvas 2005/29/EK un 2011/83/ES (OV L, 2024/825, 6.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/988 (2023. gada 10. maijs) par ražojumu vispārēju drošumu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1828 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/95/EK un Padomes Direktīvu 87/357/EEK (OV L 135, 23.5.2023., 1. lpp.).

svarīgākie parametri, kas ietekmē patērētāju lēmumus par remontu, piemēram, defekta veids, cena un laiks, kurā remontētājs apņemas pabeigt remontu. Ja remontētājs piedāvā papildu pakalpojumus, piemēram, transportēšanu, būtu jānorāda šo pakalpojumu atsevišķās izmaksas. Informācija Eiropas remonta informācijas veidlapā būtu jāsniedz patērētājiem skaidrā un saprotamā veidā un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/882 ([9]) piekļūstamības prasībām. Eiropas remonta informācija veidlapa varētu ļaut patērētājiem izvērtēt un viegli salīdzināt remonta pakalpojumus, tostarp alternatīvus remonta piedāvājumus, un atvieglot informācijas sniegšanu par remonta pakalpojumiem, jo īpaši mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Remontētāji iegūtu lielāku juridisko noteiktību, jo, pareizi izmantojot un aizpildot Eiropas remonta informācijas veidlapu, tiktu uzskatīts, ka viņi ir izpildījuši savus juridiskos pienākumus, jo īpaši attiecībā uz konkrētas informācijas sniegšanu pirms līguma noslēgšanas, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES ([10]). Pamatinformācijas standartizēta sniegšana, izmantojot Eiropas remonta informācijas veidlapu, uzlabotu skaidrību un pārredzamību, veicinot patērētāju lielāku uzticēšanos remonta pakalpojumiem.

(11) Ja remontētājs izsniedz Eiropas remonta informācijas veidlapu, tas būtu jādara saprātīgā laikposmā, proti, iespējami īsākā laikposmā pēc pieprasījuma un pirms patērētājam ir kļuvis saistošs līgums par remonta pakalpojumu sniegšanu. Ja Eiropas remonta informācijas veidlapa netiek izsniegta, patērētājam vajadzētu arī spēt noslēgt līgumu ar remontētāju par remonta pakalpojumu sniegšanu, ievērojot informāciju, kas pirms līguma noslēgšanas sniegta citādā veidā saskaņā ar Direktīvu 2011/83/ES.

(12) Eiropas remonta informācijas veidlapa būtu jāizsniedz bez maksas. Tomēr ir situācijas, kurās remontētājam ir jāveic diagnostikas pakalpojums, t. i., jāpārbauda preces, lai noteiktu defekta veidu vai remonta veidu. Šādos gadījumos remontētājam būtu jāspēj pieprasīt patērētājam segt viņam nepieciešamās izmaksas, kas viņam rodas, tostarp darbaspēka vai transporta izmaksas. Atbilstoši informācijas sniegšanas prasībai pirms līguma noslēgšanas un citām Direktīvā 2011/83/ES noteiktajām prasībām remontētājam būtu jāinformē patērētājs par šādām izmaksām, pirms patērētājs pieprasa diagnostikas pakalpojumu un pirms Eiropas remonta informācijas veidlapas izsniegšanas. Patērētājiem būtu jāspēj nepieprasīt diagnostikas pakalpojumu, ja viņi uzskata, ka diagnostikas pakalpojuma saņemšanas izmaksas ir pārāk augstas. Ja patērētājs izvēlas preces remontu, remontētājam būtu jāspēj atskaitīt šādas izmaksas no remonta cenas. Tas neskar dalībvalstu noteikumus par šādu izmaksu obligātu atskaitīšanu. Par atskaitīšanu varētu paziņot, izmantojot Eiropas remonta informācijas veidlapu.

(13) Remontētājiem vismaz 30 kalendārās dienas nevajadzētu mainīt remonta nosacījumus, ko viņi snieguši Eiropas remonta informācijas veidlapā, tostarp remonta cenu. Tomēr remontētājam un patērētājam būtu jāspēj vienoties par ilgāku laikposmu. Tādējādi tiktu nodrošināts, ka patērētājiem ir pietiekami daudz laika dažādu remonta piedāvājumu salīdzināšanai. Ja līgums par remonta pakalpojumu sniegšanu tiek noslēgts, pamatojoties uz Eiropas remonta informācijas veidlapu, minētajā veidlapā ietvertajai informācijai par remonta nosacījumiem un cenu vajadzētu būt neatņemamai remonta pakalpojumu sniegšanas līguma sastāvdaļai, tādējādi nosakot remontētāja pienākumus saskaņā ar minēto līgumu. Minēto līgumsaistību nepildīšanu reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.

(14) Ja remontētājs nolemj izsniegt Eiropas remonta informācijas veidlapu un patērētājs pieņem tajā paredzētos nosacījumus, remontētājam vajadzētu būt pienākumam veikt remontu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina samērīgi un efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi patērētājiem, ja remontētājs nesniedz remonta pakalpojumu pēc tam, kad patērētājs ir pieņēmis Eiropas remonta informācijas veidlapu. Šādi tiesiskās aizsardzības līdzekļi varētu ietvert to izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās, samaksājot par diagnostikas pakalpojumu.

(15) Direktīva (ES) 2019/771 uzliek pārdevējiem pienākumu remontēt preces tādas neatbilstības gadījumā, kas pastāvēja preču piegādes brīdī un kas izpaužas atbildības periodā. Minētā pienākuma nepiemērošanas gadījumā daudzas defektīvas, bet citādi vēl lietojamas preces tiek priekšlaicīgi izmestas. Lai mudinātu patērētājus šādās situācijās uzdot remontēt preces, šai direktīvai būtu jānosaka pienākums ražotājiem pēc patērētāja pieprasījuma remontēt preces, uz

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

kurām attiecas Savienības tiesību aktos noteiktās remontējamības prasības, jo viņi ir minēto remontējamības prasību adresāti. Attiecībā uz Savienības tirgū laistām precēm minētais pienākums būtu jāpiemēro gan Savienībā, gan ārpus tās iedibinātiem ražotājiem. Turklāt šai direktīvai nebūtu jāliek apšaubīt ražotāju ekonomisko izvēles brīvību pārtraukt preces ražošanu, neskarot pienākumu attiecīgā gadījumā nodrošināt rezerves daļas un rīkus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

(16) Tā kā šajā direktīvā ražotājiem noteiktais remontēšanas pienākums attiecas uz defektiem, kas nav saistīti ar preču neatbilstību pārdošanas līgumam, ražotājiem vajadzētu spēt veikt remontu par maksu, ko sedz patērētājs, vai bez maksas. Iespējai iekasēt maksu būtu jāmudina ražotāji izstrādāt ilgtspējīgus uzņēmējdarbības modeļus, tostarp sniegt remonta pakalpojumus. Šādā maksā varētu iekļaut, piemēram, darbaspēka izmaksas, rezerves daļu izmaksas, remonta telpu ekspluatācijas izmaksas un parasto uzcenojumu. Maksai vajadzētu būt saprātīgai, proti, tā būtu jānosaka tā, lai patērētāji netiktu tīši atturēti no iespējas gūt labumu no ražotāju pienākuma veikt remontu. Par remonta cenu un nosacījumiem būtu jāvienojas līgumā starp patērētāju un ražotāju, un patērētājam vajadzētu būt iespējai brīvi izlemt, vai minētā cena un nosacījumi ir pieņemami. Šāda līguma nepieciešamībai un citu remontētāju radītajam konkurences spiedienam būtu jāmudina ražotāji, kuriem ir remontēšanas pienākums, saglabāt patērētājam pieņemamu cenu. Remontēšanas pienākumu varētu izpildīt arī bez maksas, ja uz defektu attiecas komercgarantija, piemēram, saistībā ar preču garantētu ilgizturību. Lai mudinātu patērētājus uzdot savu preču remontu ārpus juridiskās garantijas, ražotājam vajadzētu spēt uz remonta laiku piedāvāt aizdot salīdzināmu preci, kuru paredzēts atdot atpakaļ, tiklīdz patērētājs saņem saremontēto preci.

(17) Būtu lietderīgi, ja remontu varētu veikt pēc iespējas tuvāk patērētājam, lai novērstu nevajadzīgas transportēšanas izmaksas un emisijas. Ražotājiem un attiecīgā gadījumā pilnvarotajiem pārstāvjiem, importētājiem un izplatītājiem vajadzētu spēt izpildīt savu remontēšanas pienākumu, slēdzot apakšlīgumu par remontu, piemēram, ja tiem nav remonta infrastruktūras vai ja remontu var veikt remontētājs, kas atrodas tuvāk patērētājam. Tomēr tiem vajadzētu palikt atbildīgiem par remontēšanas pienākumu.

(18) Kā paredz prasības, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot Regulu (ES) 2024/1781, vai īstenošanas pasākumos, kas pieņemti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK ([11]), ražotājiem ir jānodrošina piekļuve rezerves daļām, remonta un tehniskās apkopes informācijai vai jebkādiem ar remontu saistītiem programmatūras rīkiem, aparātprogrammatūrai vai līdzīgiem palīglīdzekļiem. Minētās prasības nodrošina remonta tehnisko iespējamību ne tikai ražotājam, bet arī citiem remontētājiem. Tādējādi remontētājiem un attiecīgā gadījumā patērētājiem būs piekļuve rezerves daļām un ar remontu saistītai informācijai un rīkiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un patērētājiem būs plašāka remontētāju izvēle vai attiecīgā gadījumā iespēja veikt remontu pašiem. Rezerves daļas būtu jādara pieejamas vismaz Savienības tiesību aktos noteiktajā laikposmā. Ražotājiem, kas rezerves daļas un rīkus dara pieejamus attiecībā uz precēm, uz kurām attiecas šīs direktīvas II pielikumā uzskaitītie tiesību akti, vai nu Savienības tiesību aktos paredzēto attiecīgo juridisko pienākumu dēļ, vai brīvprātīgi, būtu jāiekasē saprātīga maksa, kas netraucē piekļūt šādām rezerves daļām un rīkiem, tādējādi neļaujot veikt remontu. Lai papildinātu minētos pasākumus, ražotājiem nebūtu jāizmanto nekādas līguma klauzulas, aparatūras vai programmatūras paņēmieni, kas kavē tādu preču remontu, attiecībā uz kurām šīs direktīvas II pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos ir noteiktas remontējamības prasības, ja vien tās nav pamatotas ar leģitīmiem un objektīviem faktoriem, tostarp, lai novērstu vai ierobežotu tādu darbu un citu tiesību objektu neatļautu izmantošanu, kurus aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības, kas paredzētas Savienības un valstu tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2001/29/EK ([12]), 2004/48/EK ([13]) un (ES) 2019/790 ([14]). Tādējādi tam būtu jāveicina konkurence un jāsniedz labums patērētājiem ar labākiem pakalpojumiem un zemākām remonta cenām.

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.).

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/790 (2019. gada 17. aprīlis) par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK (OV L 130, 17.5.2019., 92. lpp.).

(19) Tirgotāju prakse, kas vedina patērētājus domāt, ka viņu preces nevar remontēt tāpēc, ka neatkarīgs remontētājs, neprofesionāls remontētājs vai galalietotāji ir veikuši iepriekšēju remontu vai pārbaudi, vai nepatiesi apgalvojumi, ka šāds remonts vai pārbaude rada ar drošību saistītus riskus, tādējādi maldinot patērētājus, attiecīgā gadījumā varētu būt negodīga komercprakse, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/29/EK ([15]).

(20) Remontēšanas pienākums būtu jāpiemēro arī gadījumos, kad ražotājs ir iedibināts ārpus Savienības. Lai patērētāji minētā pienākuma izpildei varētu vērsties pie uzņēmēja, kas ir iedibināts Savienībā, šajā direktīvā ir paredzēta virkne alternatīvu uzņēmēju, kas šādos gadījumos izpildītu ražotāja remontēšanas pienākumu. Tam būtu jādod iespēja ražotājiem, kas atrodas ārpus Savienības, organizēt un izpildīt savu remontēšanas pienākumu Savienībā.

(21) Lai izvairītos no ražotāju pārslogošanas un nodrošinātu, ka tie spēj izpildīt savu remontēšanas pienākumu, minētais pienākums būtu jāpiemēro tikai tām precēm, attiecībā uz kurām un ciktāl remontējamības prasības ir paredzētas Savienības tiesību aktos. Remontējamības prasības neuzliek ražotājiem pienākumu remontēt defektīvas preces, bet nodrošina, ka tās ir remontējamas. Piemēri Savienības tiesību aktiem, kuri nosaka remontējamības prasības, ir deleģētie akti, kas pieņemti, ievērojot Regulu (ES) 2024/1781, vai īstenošanas pasākumi, kas pieņemti, ievērojot Direktīvu 2009/125/EK, kuri izveido regulējumu produktu vides ilgtspējas uzlabošanai, vai citi attiecīgie Savienības tiesību akti, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 ([16]). Šim remontēšanas pienākuma ierobežojumam būtu jānodrošina, ka šāds pienākums attiecas tikai uz tām precēm, kuru uzbūve pieļauj remontēšanu. Attiecīgās remontējamības prasības ietver dizaina prasības, kas ļauj preces vieglāk izjaukt, un virkni rezerves daļu, kas jāpadara pieejamas konkrētu minimālo laika posmu. Remontēšanas pienākumam būtu jāatbilst remontējamības prasību darbības jomai, piemēram, ekodizaina prasības varētu piemērot tikai dažām preču sastāvdaļām vai varētu noteikt konkrētu laikposmu, kad jādara pieejamas rezerves daļas. Šajā direktīvā noteiktajam remontēšanas pienākumam, kas ļauj patērētājiem pieprasīt remontu tieši no ražotāja pēcpārdošanas posmā, būtu jāpapildina ar piedāvājuma pusi saistītās remontējamības prasības, kas noteiktas, piemēram, Regulā (ES) 2024/1781, veicinot patērētāju pieprasījumu pēc remontēšanas.

(22) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, šīs direktīvas II pielikumā būtu jāuzskaita Savienības tiesību akti, kuros ietvertas remontējamības prasības attiecīgām preču kategorijām. Lai nodrošinātu saskaņotību ar turpmākajām regulatīvajām norisēm, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz Savienības tiesību aktu pievienošanu šīs direktīvas II pielikumam, kad tiek pieņemtas jaunas remontējamības prasības. Komisijai minētie tiesību akti būtu jāpievieno pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc to publicēšanas. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([17]). Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(23) Lai gan šī direktīva ražotājam uzliek remontēšanas pienākumu, tā arī atvieglo patērētājiem remonta pakalpojumu izvēli starp citiem remontētājiem. Šo izvēli atvieglos Eiropas remonta informācijas veidlapa, ko brīvprātīgi izsniegs ne tikai ražotājs, bet arī remontētāji, piemēram, pārdevējs vai neatkarīgi remontētāji, vai arī to varēs sameklēt

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK (OV L 191, 28.7.2023., 1. lpp.).

([17]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

tiešsaistes remonta platformā. Tā kā patērētājiem būs jāmaksā par remontu, viņi, visticamāk, salīdzinās remonta iespējas, lai izvēlētos savām vajadzībām vispiemērotākos remonta pakalpojumus. Tādējādi viņi drīzāk varētu vērsties pie neatkarīgiem remontētājiem savā tuvumā vai pie pārdevēja, nekā pie ražotājiem, kuri, piemēram, varētu atrasties tālāk un kuru cena varētu būt augstāka transporta izmaksu dēļ.

(24) Atbilstoši Direktīvai (ES) 2019/771 ražotājs būtu jāatbrīvo no remonta pienākuma, ja remontēšana faktiski vai juridiski nav iespējama. Tāpēc ražotājam nevajadzētu spēt atteikt remontu tīri ekonomisku iemeslu dēļ, piemēram, rezerves daļu izmaksu dēļ, vai tikai tāpēc, ka iepriekšēju remontu ir veikuši citi remontētāji vai attiecīgā gadījumā patērētājs. Valsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno Direktīvu (ES) 2019/771 vai iepriekšējo Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK ([18]), jau izmanto kritēriju, lai noteiktu, vai remonts ir neiespējams, un valstu tiesas to piemēro.

(25) Lai palielinātu patērētāju informētību par remonta pieejamību un līdz ar to tā iespējamību, ražotājiem vai attiecīgā gadījumā pilnvarotajiem pārstāvjiem, importētājiem vai izplatītājiem būtu jāinformē patērētāji, darot pieejamu informāciju par viņu pienākumu veikt remontu un saviem remonta pakalpojumiem. Informācijai vajadzētu būt pieejamai vismaz visā remonta pienākuma darbības laikā, ko varētu saprast kā tādu, kas sākas no brīža, kad notiek laišana tirgū, līdz remontējamības prasību termiņa beigām. Informācijā būtu jānorāda preces, uz kurām attiecas minētais pienākums, kopā ar paskaidrojumu par to, ka un cik lielā mērā šīm precēm tiek nodrošināts remonts, piemēram, ar apakšuzņēmēju starpniecību. Šai informācijai vajadzētu būt patērētājam viegli piekļūstamai, un tā būtu jādara pieejama skaidrā un saprotamā veidā, bez nepieciešamības patērētājam to pieprasīt un saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/882 piekļūstamības prasībām. Ražotājam vajadzētu būt brīvībai noteikt, ar kādiem līdzekļiem tas informē patērētāju, piemēram, izmantojot tīmekļa vietni redzamā un pamanāmā veidā, izmantojot digitālo produkta pasi, vai tirdzniecības vietā, piemēram, ja ražotājs ir pārdevējs.

(26) Lai veicinātu remontu, Komisijai būtu jāizveido Eiropas tiešsaistes platforma remontam ("Eiropas tiešsaistes platforma"). Eiropas tiešsaistes platformai būtu jāsastāv no valstu sadaļām, kuru pamatā ir kopīga tiešsaistes saskarne, un tajā būtu jāiekļauj saites uz valstu tiešsaistes platformām remontam ("valstu tiešsaistes platformas"), kas atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem kritērijiem. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāizstrādā kopīga tiešsaistes saskarne Eiropas tiešsaistes platformai. Komisijai arī vajadzētu būt atbildīgai par kopīgās tiešsaistes saskarnes IT uzturēšanu un atbildēt uz lietotāju tehniskiem vai citiem jautājumiem saistībā ar Eiropas tiešsaistes platformas nepareizu darbību. Patērētājiem vajadzētu būt bezmaksas piekļuvei Eiropas tiešsaistes platformai. Tai arī attiecīgā gadījumā vajadzētu spēt uzņemt pārjaunotu preču pārdevējus, defektīvu pārjaunojamu preču pircējus vai papildinošus tirgus instrumentus, piemēram, sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas. Lai izveidotu savas valsts sadaļas Eiropas tiešsaistes platformā, dalībvalstīm būtu vai nu jāizmanto kopīgā tiešsaistes saskarne, vai arī jāizveido vai attiecīgā gadījumā jāuztur valsts tiešsaistes platformas, kas atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem kritērijiem. Ja dalībvalstis izmanto Eiropas tiešsaistes platformu, dalībvalstīm būtu jāatstāj rīcības brīvība attiecībā uz to, kā aizpildīt valstu sadaļas, piemēram, pašreģistrējoties, importējot lielapjoma datus no esošajām datubāzēm ar remontētāju piekrišanu vai nosakot, ka reģistrācijai ir vajadzīgs iepriekšējs apstiprinājums. Ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu, tās būtu jāspēj paredzēt nosacījumus piekļuvei valstu nodaļām, piemēram, atbilstību profesionālās kvalifikācijas kritērijiem vai apliecinājumu tam, ka tiek ievēroti piemērojamie brīvprātīgie Eiropas vai valsts remonta kvalitātes standarti. Šādiem nosacījumiem vajadzētu būt nediskriminējošiem un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstu, kuras izvēlas noteikt piekļuves nosacījumus savās valsts sadaļās, rīcībā vajadzētu būt sešiem papildu mēnešiem, lai sagatavotu valsts sadaļu darbībai.

(27) Dažas dalībvalstis vai uzņēmumi remonta veicināšanas nolūkā ir ieguldījuši resursus valsts tiešsaistes platformu izveidē. Lai izvairītos no pārmērīga administratīvā sloga radīšanas un nodrošinātu pienācīgu elastību, dalībvalstīm vajadzētu arī spēt izvēlēties saglabāt esošu valsts tiešsaistes platformu, kas atbilst šīs direktīvas prasībām. Ja dalībvalsts saglabā vai izveido valsts tiešsaistes platformu, tai nevajadzētu būt pienākumam izveidot valsts sadaļu Eiropas tiešsaistes platformā vai izraudzīties valsts kontaktpunktus. Dalībvalstīm būtu jāizvēlas vai nu izveidot valsts sadaļu Eiropas tiešsaistes platformā, vai arī izveidot valsts tiešsaistes platformu, kas atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.).

nosacījumiem, un par to jāinformē Komisija līdz 2026. gada 31. jūlijam. Šādas valstu tiešsaistes platformas būs piekļūstamas, izmantojot saiti no Eiropas tiešsaistes platformas, ja tās sāks darboties, vēlākais, 2027. gada 31. jūlijā. Tās varētu būt privātas, publiskas vai privāti publiskas partnerības tiešsaistes platformas.

(28) Eiropas tiešsaistes platformā būtu jāiekļauj ērti lietojami rīki remontētāju meklēšanai pēc dalībvalsts. Tas palīdzētu patērētājiem izvērtēt un salīdzināt dažādu remonta pakalpojumu sniedzēju priekšrocības, tādējādi mudinot patērētājus izvēlēties remontu. Eiropas tiešsaistes platformas mērķis ir atvieglot remonta pakalpojumu meklēšanu uzņēmumu un patērētāju attiecībās, taču ilgtspējīga patēriņa veicināšanas nolūkā dalībvalstīm vajadzētu spēt paplašināt savas valsts sadaļas tvērumu Eiropas tiešsaistes platformā, iekļaujot tajā pārjaunotu preču pārdevējus, defektīvu pārjaunojamu preču pircējus vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas, piemēram, remonta kafejnīcas.

(29) Lai atvieglotu koordināciju starp Komisiju un dalībvalstīm, dalībvalstīm būtu jāizraugās pārstāvis, kas ietilpst ekspertu grupā, kuru izveidojusi Komisija nolūkā sniegt konsultācijas par Eiropas tiešsaistes platformas izstrādi un darbību.

(30) Dalībvalstīm būtu arī jāizraugās valsts kontaktpunkti, kas atbild par uzdevumiem saistībā ar valsts sadaļas pārvaldību. Dalībvalstu izraudzītajiem valsts kontaktpunktiem attiecīgā gadījumā būtu jāveic valsts sadaļā iekļauto datu uzraudzība, kuras mērķis ir atklāt, identificēt un dzēst nederīgu informāciju saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

(31) Komisijai būtu jānodrošina, ka patērētāji Eiropas tiešsaistes platformai var piekļūt viegli un bez maksas. Eiropas tiešsaistes platformai būtu jāļauj patērētājiem atrast piemērotus defektīvo preču remonta pakalpojumus un, attiecīgā gadījumā, pārjaunotu preču pārdevējus, defektīvu pārjaunojamu preču pircējus vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas, piemēram, remonta kafejnīcas. Patērētājiem vajadzētu spēt izmantot meklēšanas funkcijas filtrēšanai pēc dažādām iezīmēm, piemēram, preču kategorijām, pagaidu aizstājējpreču pieejamības, kvalitātes rādītājiem un jebkādiem remonta nosacījumiem, tostarp remontētāja atrašanās vietas un iespējas sniegt pārrobežu pakalpojumus. Saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem par piekļūstamību piekļuvei Eiropas tiešsaistes platformai vajadzētu būt arī neaizsargātiem patērētājiem, tostarp personām ar invaliditāti.

(32) Meklēšanas funkcija, kas ļauj meklēt pēc precēm, varētu ietvert norādi uz preču veidu vai zīmolu. Tā kā remontētāji pirms remonta pieprasījuma saņemšanas nevar pārzināt konkrēto defektu, vajadzētu pietikt ar to, ka viņi Eiropas tiešsaistes platformā sniedz vispārīgu informāciju par savu remonta pakalpojumu galvenajiem elementiem, lai patērētāji varētu izlemt, vai uzdot remontēt attiecīgo preci, sevišķi par vidējo laiku, kādā tiek pabeigts remonts, pagaidu aizstājējpreču pieejamību, vietu, kur patērētājs nodod preces remontam, un papildpakalpojumu pieejamību. Remontētāji un attiecīgā gadījumā pārjaunotu preču pārdevēji, defektīvu pārjaunojamu preču pircēji vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas, piemēram, remonta kafejnīcas, būtu jāmudina Eiropas tiešsaistes platformā regulāri atjaunināt informāciju par sevi. Lai vairotu patērētāju uzticēšanos Eiropas tiešsaistes platformā pieejamajiem remonta pakalpojumiem, remontētājiem būtu jāspēj pierādīt, ka viņi atbilst konkrētiem remontēšanas standartiem.

(33) Lai atvieglotu Eiropas remonta informācijas veidlapas saņemšanu, Eiropas tiešsaistes platformā būtu jāparedz iespēja patērētājiem tieši pieprasīt šo veidlapu no remontētāja, izmantojot Eiropas tiešsaistes platformu, ja remontētājs šo veidlapu brīvprātīgi dara pieejamu.

(34) Lai palielinātu patērētāju informētību par Eiropas tiešsaistes platformu, Komisijai un dalībvalstīm būtu jāveic attiecīgi pasākumi, piemēram, jāizvieto norādes uz Eiropas tiešsaistes platformu saistītajās valstu tīmekļa vietnēs vai jāorganizē komunikācijas kampaņas.

(35) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to valsts tiesību akti, tostarp transponējot šo direktīvu, pilnībā atbilst pamatbrīvībām sniegt pakalpojumus un brīvībai veikt uzņēmējdarbību, kā noteikts Līgumos. Šai direktīvai nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/958 ([19]).

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/958 (2018. gada 28. jūnijs) par samērīguma novērtēšanu pirms jaunas profesiju reglamentācijas pieņemšanas (OV L 173, 9.7.2018., 25. lpp.).

(36) Dalībvalstīm būtu jāveic vismaz viens pasākums remonta veicināšanai. Šādiem pasākumiem varētu būt finansiāls vai nefinansiāls raksturs. Nefinansiāla rakstura pasākumi varētu ietvert informācijas kampaņas, atbalstu sabiedrības virzītām remontēšanas iniciatīvām, izmantojot tādus tiešus līdzekļus kā telpu nodrošināšana remonta laboratorijām vai sanāksmju vietām, piemēram, kopienas vai kultūras centros. Finansiāla rakstura pasākumi varētu būt, piemēram, remonta kuponi, remonta fondi, vietējo vai reģionālo tiešsaistes platformu remontam atbalstīšana vai izveide, īpašu remontēšanas prasmju iegūšanai paredzētu mācību programmu organizēšana vai finansēšana, nodokļu pasākumi. Nodokļu pasākumu kontekstā attiecīgā gadījumā saskaņā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK ([20]) III pielikumu dalībvalstis, ja nepieciešams, var izvēlēties noteikt samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi attiecībā uz sadzīves tehnikas, apavu un ādas izstrādājumu, apģērba un mājsaimniecības veļas remonta pakalpojumu sniegšanu, tostarp lāpīšanu un pārveidošanu. Šajā kontekstā Komisija varētu apsvērt iespēju vajadzības gadījumā iesniegt priekšlikumu par minētās direktīvas III pielikuma grozīšanu. Minētos pasākumus varētu veikt valsts, reģionālā vai vietējā līmenī. Lai veicinātu paraugprakses apmaiņu, dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai par vienu vai vairākiem pasākumiem, kas veikti remonta veicināšanai. Komisijai informācija par šādiem pasākumiem būtu jādara publiski pieejama.

(37) Ir nepieciešams, lai dalībvalstis paredzētu sodus par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un nodrošinātu to piemērošanu. Sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.

(38) Komisijai būtu jādod iespēja izstrādāt brīvprātīgu Eiropas kvalitātes standartu remonta pakalpojumiem, piemēram, veicinot un atvieglojot brīvprātīgu sadarbību darbā pie standarta starp uzņēmumiem, valsts iestādēm un citām ieinteresētajām personām, piemēram, neatkarīgiem remontētājiem un sabiedrības virzītām remontēšanas iniciatīvām, vai izdodot standartizācijas pieprasījumu Eiropas standartizācijas organizācijām. Eiropas remonta pakalpojumu kvalitātes standarts varētu palielināt patērētāju uzticēšanos remonta pakalpojumiem visā Savienībā. Šāds standarts varētu ietvert aspektus, kas ietekmē patērētāju lēmumus par remontu, piemēram, laiku, kas vajadzīgs remonta pabeigšanai, pagaidu aizstājējpreču pieejamību, kvalitātes garantijas, piemēram, komercgarantiju par remontu, un tādu papildpakalpojumu pieejamību kā demontāža, uzstādīšana un transportēšana, ko piedāvā remontētāji.

(39) Šajā direktīvā izklāstītie izpildes noteikumi neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1828 ([21]).

(40) Lai mudinātu patērētājus izvēlēties remontu nolūkā panākt preču atbilstību pārdevēja atbildības jomā un tādējādi veicinātu remontu, ja patērētājs izvēlas remontu kā līdzekli preču atbilstības panākšanai, Direktīva (ES) 2019/771 būtu jāgroza, lai pagarinātu atbildības laikposmu par 12 mēnešiem, kas būtu jāpieskaita atlikušajam atbildības laikposmam attiecībā uz preci. Minētais pagarinājums būtu jāpiemēro vienu reizi. Tomēr dalībvalstis varētu vēl vairāk stimulēt remontu, paredzot pārdevēja atbildības papildu pagarinājumus, ja remonts notiek atkārtoti. Dalībvalstis varētu arī ieviest vai saglabāt noteikumus, lai pagarinātu pārdevēja atbildību remonta gadījumā uz laikposmiem, kas ilgāki par 12 mēnešiem. Saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/771, ja piemēro atbildības laikposma pagarinājumu, pārdevējam vajadzētu būt atbildīgam par jebkādu neatbilstību, kas pastāvēja preču piegādes brīdī un kas atklājas atlikušajā atbildības laikposmā attiecībā uz preci, kurš ietver pagarinājumu. Atbildības laikposma pagarinājumam nebūtu jāskar patērētāju tiesības, kas paredzētas Direktīvā (ES) 2019/771. Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstis, kuras ievieš vai patur spēkā noteikumus, kas paredz ilgāku atbildības laikposma pagarinājumu tikai attiecībā uz remontētajām daļām saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/771. Ņemot vērā Direktīvā (ES) 2019/771 paredzēto elastību, dalībvalstīm, kuras neparedz noteiktus pārdevēja atbildības termiņus vai paredz tikai tiesiskās aizsardzības līdzekļu noilguma termiņu, būtu jānodrošina, ka pārdevēja atbildība vai tiesiskās aizsardzības līdzekļu noilguma termiņš remonta gadījumā ir vismaz divi gadi un 12 mēneši, kas atbilst minimālajam pārdevēja atbildības laikposmam, kurš noteikts Direktīvā (ES) 2019/771, un minētā laikposma minimālajam pagarinājumam remonta gadījumā. Atbildības laikposma pagarinājums stimulētu ilgtspējīgu patēriņu un veicinātu aprites ekonomiku.

(41) Lai veicinātu remontēšanu pārdevēja atbildības jomā, patērētāju un vides aizsardzības interesēs Direktīvā (ES) 2019/771 būtu vajadzīgi papildu grozījumi nolūkā ieviest jaunu pienākumu informēt patērētāju par tiesībām

([20]) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1828 (2020. gada 25. novembris) par pārstāvības prasībām patērētāju kolektīvo interešu aizsardzībai un ar ko atceļ Direktīvu 2009/22/EK (OV L 409, 4.12.2020., 1. lpp.).

izvēlēties starp remontu un aizstāšanu, kā arī par atbildības laikposma pagarināšanu, ja patērētājs izvēlas remontu, tādējādi palielinot informētību par abām alternatīvām un par remonta izvēles priekšrocībām. Minētā informēšanas prasība stimulētu ilgtspējīgu patēriņu un veicinātu aprites ekonomiku.

(42) Lai atbalstītu patērētājus un stimulētu remontu, pārdevējs atkarībā no attiecīgās preču kategorijas specifikas varētu patērētājam aizdot aizstājējpreci, ja remonts nav pabeigts saprātīgā laikposmā vai bez ievērojamām neērtībām. Šī aizstājējprece varētu būt arī pārjaunota prece. Aizstājējprecei, ko uz laiku aizdod patērētājam, jebkurā gadījumā vajadzētu būt bezmaksas. Turklāt pārdevējam joprojām būtu jāveic remonts saprātīgā termiņā. Aizdodot preci uz remonta laiku, var izvairīties no ievērojamām neērtībām patērētājam, taču ar to nevar attaisnot nepamatoti ilgu remonta laikposmu. Turklāt aizstāšanas gadījumā pārdevējs kā tiesiskās aizsardzības līdzekli un pēc patērētāja pieprasījuma varētu nodrošināt patērētājam pārjaunotu preci.

(43) Lai panāktu šajā direktīvā izklāstīto noteikumu izpildi ar pārstāvības prasībām, ir jāgroza Direktīvas (ES) 2020/1828 I pielikums. Lai dalībvalstu norīkotās kompetentās iestādes sadarbotos un koordinētu darbības savā starpā un ar Komisiju nolūkā panākt atbilstību šajā direktīvā izklāstītajiem noteikumiem, ir jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/2394 ([22]) pielikums.

(44) Lai uzņēmēji varētu pielāgoties, attiecībā uz dažu šīs direktīvas pantu piemērošanu būtu jāievieš pārejas noteikumi. Direktīvas (ES) 2019/771 grozījums būtu jāpiemēro tikai pārdošanas līgumiem, kas noslēgti pēc 2026. gada 31. jūlija, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un dotu pārdevējiem pietiekami daudz laika pielāgoties grozītajiem remonta un nomaiņas tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

(45) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ([23]) dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

(46) Dalībvalstis nevar pietiekami labi veicināt patērētāju iegādāto preču remontu ar mērķi sekmēt iekšējā tirgus pareizu darbību, vienlaikus nodrošinot augstu vides un patērētāju aizsardzības līmeni. Gaidāmie valstu obligātie noteikumi, ar kuriem veicina ilgtspējīgu patēriņu, remontējot preču defektus, kuri neietilpst Direktīvas (ES) 2019/771 darbības jomā, visticamāk, atšķirsies un novedīs pie iekšējā tirgus sadrumstalotības. Dalībvalstis nedrīkst grozīt Direktīvā (ES) 2019/771 izklāstītos pilnībā saskaņotos noteikumus par defektiem, kas ietilpst pārdevēja atbildības jomā. Šīs direktīvas mērķi tās mēroga un iedarbības dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, izmantojot pilnībā saskaņotus kopīgus noteikumus, kas veicina remontu Direktīvā (ES) 2019/771 paredzētajā pārdevēja atbildības jomā un ārpus tās. Tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(47) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un pamatbrīvības, un tās mērķis ir nodrošināt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta"), jo īpaši tās 16., 26., 37., 38. un 47. panta, pilnīgu ievērošanu. Tā palīdz uzlabot vides kvalitāti saskaņā ar Hartas 37. pantu, veicinot preču ilgtspējīgu patēriņu un tādējādi samazinot vēl lietojamu preču priekšlaicīgas izmešanas negatīvo ietekmi uz vidi. Šī direktīva nodrošina 38. panta par patērētāju aizsardzību pilnīgu ievērošanu, uzlabojot patērētāju tiesības attiecībā uz defektiem, kas rodas vai kļūst acīmredzami ārpus pārdevēja atbildības, ievērojot Direktīvu (ES) 2019/771. Tā arī nodrošina darījumdarbības brīvības ievērošanu saskaņā ar Hartas 16. pantu, aizsargājot līgumslēgšanas brīvību un veicinot remonta pakalpojumu attīstību iekšējā tirgū. Šī

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2394 (2017. gada 12. decembris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 345, 27.12.2017., 1. lpp.).

([23]) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

direktīva veicina personu ar invaliditāti integrāciju saskaņā ar Hartas 26. pantu, atvieglojot personām ar invaliditāti piekļuvi Eiropas tiešsaistes platformai. Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt Hartas 47. panta par tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu pilnīgu ievērošanu, izmantojot efektīvus izpildes līdzekļus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets, mērķis un darbības joma

1. Šī direktīva paredz kopīgus noteikumus, kas pastiprina noteikumus par preču remontēšanu, lai sekmētu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju un vides aizsardzības līmeni.

2. Šo direktīvu piemēro patērētāju iegādāto preču remontam tāda defekta gadījumā, kas rodas vai atklājas ārpus pārdevēja atbildības jomas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/771 10. pantu.

3. Šīs direktīvas 5. un 6. pantu piemēro tikai precēm, kurām un ciktāl II pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos ir paredzētas remontējamības prasības.

4. Šī direktīva neskar Direktīvu (ES) 2018/958.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

1) "patērētājs" ir "patērētājs", kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 2) punktā;

2) "remontētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saistībā ar minētās personas komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju sniedz remonta pakalpojumus, tostarp ražotāji un pārdevēji, kas sniedz remonta pakalpojumus, kā arī remonta pakalpojumu sniedzēji – gan neatkarīgi, gan saistīti ar šādiem ražotājiem vai pārdevējiem;

3) "remonts" ir "remonts", kā definēts Regulas (ES) 2024/1781 2. panta 20) punktā;

4) "pārdevējs" ir "pārdevējs", kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 3) punktā;

5) "ražotājs" ir "ražotājs", kā definēts Regulas (ES) 2024/1781 2. panta 42) punktā;

6) "pilnvarotais pārstāvis" ir "pilnvarotais pārstāvis", kā definēts Regulas (ES) 2024/1781 2. panta 43) punktā;

7) "importētājs" ir "importētājs", kā definēts Regulas (ES) 2024/1781 2. panta 44) punktā;

8) "izplatītājs" ir "izplatītājs", kā definēts Regulas (ES) 2024/1781 2. panta 45) punktā;

9) "preces" ir "preces", kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 5) punktā, izņemot ūdeni, gāzi un elektroenerģiju;

10) "pārjaunošana" ir "pārjaunošana", kā definēts Regulas (ES) 2024/1781 2. panta 18) punktā;

11) "remontējamības prasības" ir II pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu prasības, kas ļauj preci remontēt, tostarp prasības atvieglot izjaukšanu un prasības attiecībā uz piekļuvi rezerves daļām, ar remontu saistītai informācijai un rīkiem, kas piemērojamas precēm vai konkrētām preču sastāvdaļām;

12) "pastāvīgs informācijas nesējs" ir "pastāvīgs informācijas nesējs", kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 11) punktā.

3. pants

Saskaņošanas līmenis

Dalībvalstis savos tiesību aktos nepatur spēkā un neievieš noteikumus, kas atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem.

4. pants

Eiropas remonta informācijas veidlapa

1. Remontētāji var izsniegt patērētājam I pielikumā iekļauto Eiropas remonta informācijas veidlapu. Eiropas remonta informācijas veidlapu izsniedz, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, saprātīgā laikposmā pēc pieprasījuma, pirms patērētājam kļūst saistošs līgums par remonta pakalpojumu sniegšanu.

2. Eiropas remonta informācijas veidlapu izsniedz bez maksas.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja ir nepieciešams diagnostikas pakalpojums, tostarp fiziska vai attālināta pārbaude, lai noteiktu defekta veidu, remonta veidu un aplēstu remonta cenu, remontētājs var prasīt patērētājam segt šā pakalpojuma sniegšanai nepieciešamās izmaksas.

Neskarot Direktīvu 2011/83/ES, remontētājs informē patērētāju par diagnostikas pakalpojuma izmaksām.

4. Eiropas remonta informācijas veidlapā skaidri un saprotami norāda šādus remonta nosacījumus:

a) remontētāja identitāte;

b) ģeogrāfiskā adrese, kurā remontētājs ir iedibināts, kā arī remontētāja tālruņa numurs un e-pasta adrese un citi tiešsaistes saziņas līdzekļi, ja tādi ir, kas ļauj patērētājam ātri, efektīvi un piekļūstami sasniegt remontētāju un sazināties ar to;

c) remontējamā prece;

d) defekta veids un ierosinātā remonta veids;

e) cena vai, ja cenu pamatoti nevar aprēķināt iepriekš, cenas aprēķināšanas veids un maksimālā remonta cena;

f) remonta pabeigšanai nepieciešamais laiks;

g) pagaidu aizstājējpreču pieejamība remonta laikā un pagaidu aizvietošanas izmaksas patērētājam, ja tādas ir;

h) vieta, kur patērētājs nodod preci remontam;

i) attiecīgā gadījumā – remonta veicēja piedāvāto papildpakalpojumu, piemēram, demontāžas, uzstādīšanas un transportēšanas, pieejamība un sīki izklāstītas minēto pakalpojumu izmaksas patērētājam, ja tādas ir;

j) Eiropas remonta informācijas veidlapas derīguma termiņš;

k) attiecīgā gadījumā – papildu informācija.

5. Remontētājs nemaina Eiropas remonta informācijas veidlapā norādītos remonta nosacījumus 30 kalendārās dienas no brīža, kad minētā veidlapa tikusi izsniegta patērētājam. Remontētājs un patērētājs var vienoties par garāku Eiropas remonta informācijas veidlapas derīguma termiņu. Ja patērētājs derīguma termiņa laikā piekrīt Eiropas remonta informācijas veidlapā izklāstītajiem nosacījumiem, remontētājam ir pienākums sniegt attiecīgo remonta pakalpojumu saskaņā ar minētajiem nosacījumiem.

6. Ja remontētājs patērētājam ir izsniedzis pilnīgu un precīzu Eiropas remonta informācijas veidlapu, uzskata, ka tas ir izpildījis šādas prasības:

a) informācijas prasības par remonta pakalpojuma galvenajām iezīmēm, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK ([24]) 22. panta 1. punkta j) apakšpunktā;

b) informācijas prasības attiecībā uz remontētāja identitāti un kontaktinformāciju, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, Direktīvas 2006/123/EK 22. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK ([25]) 5. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā;

c) informācijas prasības attiecībā uz cenu, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā un Direktīvas 2006/123/EK 22. panta 1. punkta i) apakšpunktā un 3. punkta a) apakšpunktā;

d) informācijas prasības par remonta pakalpojuma izpildes kārtību un laiku, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta g) apakšpunktā.

5. pants

Remontēšanas pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc patērētāja pieprasījuma ražotājs remontē preces, attiecībā uz kurām un ciktāl II pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos ir paredzētas remontējamības prasības. Ražotājam nav pienākuma remontēt šādas preces, ja tās nav iespējams saremontēt. Lai izpildītu remontēšanas pienākumu, ražotājs var noslēgt apakšlīgumu par remontu.

2. Remontu saskaņā ar 1. punktu veic, ievērojot šādus nosacījumus:

a) to veic vai nu bez maksas, vai par saprātīgu cenu;

b) to veic saprātīgā laikposmā no brīža, kad prece ir ražotāja faktiskajā valdījumā, tas ir saņēmis preci vai patērētājs tam ir nodrošinājis piekļuvi precei;

c) ražotājs var bez maksas vai par saprātīgu cenu uz remonta laiku aizdot patērētājam aizstājējpreci; un

d) gadījumos, kad remonts nav iespējams, ražotājs var piedāvāt patērētājam pārjaunotu preci.

3. Ja ražotājs, kam, ievērojot 1. punktu, ir pienākums veikt remontu, ir iedibināts ārpus Savienības, ražotāja pienākumu pilda tā pilnvarotais pārstāvis Savienībā. Ja ražotājam nav pilnvarota pārstāvja Savienībā, ražotāja pienākumu pilda attiecīgās preces importētājs. Ja importētāja nav, ražotāja pienākumu pilda attiecīgās preces izplatītājs. Lai izpildītu remontēšanas pienākumu, pilnvarotais pārstāvis, importētājs un izplatītājs var noslēgt apakšlīgumu par remontu.

4. Ražotāji, kas precēm, uz kurām attiecas II pielikumā uzskaitītie Savienības tiesību akti, dara pieejamas rezerves daļas un rīkus, piedāvā šīs rezerves daļas un rīkus par saprātīgu cenu, kas neattur no remontēšanas.

5. Ražotāji vai, attiecīgā gadījumā, pilnvarotie pārstāvji, importētāji vai izplatītāji, kuriem, ievērojot šo pantu, ir remontēšanas pienākums, nodrošina, ka patērētāji, izmantojot brīvpiekļuves tīmekļvietni, var piekļūt informācijai par indikatīvajām cenām, ko piemēro par tādu preču tipisku remontu, uz kurām attiecas II pielikumā uzskaitītie Savienības tiesību akti.

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

6. Ražotāji neizmanto nekādas līguma klauzulas, aparatūras vai programmatūras paņēmienus, kas kavē tādu preču remontu, uz kurām attiecas II pielikumā uzskaitītie Savienības tiesību akti, ja vien to neattaisno leģitīmi un objektīvi faktori, tostarp intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība atbilstīgi Savienības un valsts tiesību aktiem. Ražotāji jo īpaši neliedz neatkarīgiem remontētājiem izmantot oriģinālas vai lietotas rezerves daļas, saderīgas rezerves daļas un rezerves daļas, kas izgatavotas, izmantojot 3D druku, ja minētās rezerves daļas atbilst Savienības vai valsts tiesību aktu prasībām, piemēram, prasībām par produktu drošību vai prasībām attiecībā uz intelektuālo īpašumu. Šis punkts neskar II pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu specifiskās prasības un neskar Savienības un valsts tiesību aktus, kas paredz intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību.

7. Ražotāji neatsakās remontēt preces, uz kurām attiecas II pielikumā uzskaitītie Savienības tiesību akti, tikai tāpēc, ka iepriekšēju remontu ir veikuši citi remontētāji vai citas personas.

8. Neskarot šajā pantā noteikto remontēšanas pienākumu, patērētāji var pieprasīt remontu no jebkura viņu izvēlēta remontētāja.

9. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu, lai atbilstoši regulatīvajām norisēm grozītu II pielikumu, atjauninot sarakstu ar Savienības tiesību aktiem, kuros noteiktas remontējamības prasības. Komisija šādus deleģētos aktus pieņem bez liekas kavēšanās pēc attiecīgā Savienības tiesību akta publicēšanas un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc šādas publicēšanas.

6. pants

Informācija par remontēšanas pienākumu

Dalībvalstis nodrošina, ka ražotājs vai, attiecīgā gadījumā, pilnvarotais pārstāvis, importētājs vai izplatītājs viegli piekļūstamā, skaidrā un saprotamā veidā bez maksas dara pieejamu informāciju par saviem remonta pakalpojumiem vismaz visu to laiku, kamēr tiem, ievērojot 5. pantu, ir remontēšanas pienākums.

7. pants

Eiropas tiešsaistes platforma remontam

1. Izveido Eiropas tiešsaistes platformu remontam ("Eiropas tiešsaistes platformu"), lai patērētāji varētu atrast remontētājus un, attiecīgā gadījumā, pārjaunotu preču pārdevējus, defektīvu pārjaunojamu preču pircējus vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas. Eiropas tiešsaistes platformu veido valstu sadaļas, kas izmanto kopīgo tiešsaistes saskarni, un tajā ir saites uz 3. punktā minētajām valstu tiešsaistes platformām remontam ("valstu tiešsaistes platformas").

2. Līdz 2027. gada 31. jūlijam Komisija izstrādā kopīgo tiešsaistes saskarni Eiropas tiešsaistes platformai. Minētā kopīgā tiešsaistes saskarne atbilst 6. punktā noteiktajām prasībām un ir pieejama visās Savienības oficiālajās valodās. Pēc tam Komisija nodrošina kopīgās tiešsaistes saskarnes tehnisko uzturēšanu.

3. Dalībvalstis savām valstu sadaļām izmanto 2. punktā minēto kopīgo tiešsaistes saskarni. Tomēr dalībvalstīm, kurām ir vismaz viena publiska vai privāta valsts tiešsaistes platforma, kas aptver visu to teritoriju un atbilst 6. punktā izklāstītajiem noteikumiem, nav pienākuma izveidot valsts sadaļu Eiropas tiešsaistes platformā. Tā vietā Eiropas tiešsaistes platformā iekļauj saites uz šādām valstu tiešsaistes platformām. Dalībvalstis nodrošina, ka to valstu tiešsaistes platformas sāk darboties ne vēlāk kā 2027. gada 31. jūlijā.

4. Dalībvalstis var paplašināt savas valsts sadaļas tvērumu Eiropas tiešsaistes platformā vai, attiecīgā gadījumā, savas valsts tiešsaistes platformas tvērumu, lai aptvertu ne tikai remontētājus, bet arī pārjaunotu preču pārdevējus, defektīvu pārjaunojamu preču pircējus vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas.

5. Valstu sadaļu un valstu tiešsaistes platformu izmantošana Eiropas tiešsaistes platformā patērētājiem ir bez maksas. Reģistrācija remontētājiem un, attiecīgā gadījumā, pārjaunotu preču pārdevējiem, defektīvu pārjaunojamu preču pircējiem vai sabiedrības virzītām remontēšanas iniciatīvām ir brīvprātīga.

6. Valstu sadaļas, kas izmanto kopīgo tiešsaistes saskarni, un valstu tiešsaistes platformas:

a) ietver meklēšanas funkcijas attiecībā uz precēm, remonta pakalpojumu atrašanās vietu, tostarp uz karti balstītu funkciju, iespēju sniegt pārrobežu pakalpojumus, remonta nosacījumus, tostarp laiku, kas vajadzīgs remonta pabeigšanai, pagaidu aizstājējpreču pieejamību un vietu, kur patērētājs nodod preces remontam, papildpakalpojumu pieejamību un nosacījumus, tostarp par demontāžu, uzstādīšanu un transportēšanu, ko piedāvā remontētāji, un piemērojamiem Eiropas vai valsts remonta kvalitātes standartiem;

b) attiecīgā gadījumā ietver meklēšanas funkciju nolūkā atrast pārjaunotu preču pārdevējus, defektīvu pārjaunojamu preču pircējus vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas;

c) sniedz patērētājiem iespēju pieprasīt Eiropas remonta informācijas veidlapu no remontētājiem, kas to piedāvā;

d) ļauj remontētājiem regulāri atjaunināt kontaktinformāciju un pakalpojumu aprakstu;

e) ļauj remontētājiem norādīt, kādus piemērojamos Savienības vai valsts kvalitātes standartus tie ievēro;

f) nodrošina piekļūstamību, izmantojot valstu tīmekļa vietnes, kas savienotas ar vienoto digitālo vārteju, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1724 ([26]);

g) nodrošina personām ar invaliditāti piekļūstamību; un

h) nodrošina lietotājiem saziņas veidlapas ziņošanai par tehniskām problēmām, kas saistītas ar Eiropas tiešsaistes platformas darbību, kā arī par neprecizitātēm attiecībā uz informāciju, ko snieguši remontētāji un, attiecīgā gadījumā, pārjaunotu preču pārdevēji, defektīvu pārjaunojamu preču pircēji vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas.

7. Attiecībā uz valstu sadaļu darbību Eiropas tiešsaistes platforma dod iespēju vākt nepersondatus.

8. Dalībvalstis un Komisija veic attiecīgus pasākumus, lai patērētājus, attiecīgos uzņēmējus un pārdevējus informētu par Eiropas tiešsaistes platformas pieejamību.

8. pants

Ekspertu grupa

Komisija izveido ekspertu grupu, kurā ir visu dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis. Ekspertu grupas uzdevums ir konsultēt Komisiju par Eiropas tiešsaistes platformas un tās valstu sadaļu izstrādi un darbību.

9. pants

Valstu kontaktpunkti

1. Dalībvalstis līdz 2026. gada 31. jūlijam informē Komisiju par:

a) valstu kontaktpunktiem, ko tās izraudzījušās Eiropas tiešsaistes platformai; vai

b) valstu tiešsaistes platformām, ko tās ir izveidojušas vai izveidos saskaņā ar 7. panta 3. punktu.

2. Līdz 2026. gada 31. jūlijam dalībvalstis, kas Eiropas tiešsaistes platformā izmanto valstu sadaļas, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var pieņemt nosacījumus par to, kā piekļūt to valstu sadaļām, lai remontētāji un, attiecīgā gadījumā, pārjaunotu preču pārdevēji, defektīvu pārjaunojamu preču pircēji un sabiedrības vadītas remontēšanas iniciatīvas varētu tajās reģistrēties. Šādi nosacījumi jo īpaši var paredzēt to, ka valsts kontaktpunkts iepriekš apstiprina reģistrāciju valsts sadaļā, vai prasības attiecībā uz profesionālajām kvalifikācijām. Šādas dalībvalstis līdz minētajai dienai Komisiju informē par visiem pieņemtajiem piekļuves nosacījumiem.

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

3. Dalībvalstis, kas Eiropas tiešsaistes platformā izmanto valstu sadaļas un piemēro šā panta 2. punktā minētos nosacījumus, nodrošina, ka to valsts sadaļa sāk darboties sešu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija nodrošina 7. panta 2. punktā paredzēto kopīgo tiešsaistes saskarni.

4. Valstu kontaktpunkti ir atbildīgi par šādiem uzdevumiem:

a) nodrošināt piekļuvi savai valsts sadaļai, lai remontētāji un, attiecīgā gadījumā, pārjaunotu preču pārdevēji, defektīvu pārjaunojamu preču pircēji vai sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas varētu tajā reģistrēties;

b) nodrošināt atbilstību visiem piekļuves nosacījumiem, ko dalībvalstis noteikušas, ievērojot 2. punktu; un

c) palīdzēt Komisijai saistībā ar valstu nodaļu darbību Eiropas tiešsaistes platformā.

10. pants

Pasākumi mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem

Komisija attiecīgā gadījumā pieņem pamatnostādnes, lai šajā direktīvā noteikto prasību un pienākumu izpildē atbalstītu jo īpaši mikrouzņēmumus un mazos un vidējos uzņēmumus.

11. pants

Izpildes nodrošināšana

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgus un efektīvus līdzekļus, lai panāktu šīs direktīvas prasību izpildi.

2. Līdzekļi, kas minēti 1. punktā, ietver noteikumus, kas ļauj vienai vai vairākām no turpmāk minētajām iestādēm, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos, saskaņā ar valsts tiesību aktiem iesniegt prasību dalībvalsts tiesā vai kompetentās pārvaldes iestādēs, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti attiecīgās valsts noteikumi šīs direktīvas transponēšanai:

a) valsts struktūras vai to pārstāvji;

b) organizācijas, kurām ir likumīgas intereses patērētāju vai vides aizsardzībā;

c) profesionālas organizācijas, kurām ir likumīgas intereses rīkoties.

12. pants

Informācija patērētājiem

Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka patērētājiem ir pieejama informācija par šajā direktīvā paredzētajām patērētāju tiesībām un informācija par līdzekļiem, ar kuriem tiek nodrošināta iespēja minētās tiesības izmantot, tostarp valstu tīmekļa vietnēs, kas savienotas ar vienoto digitālo vārteju, kura izveidota ar Regulu (ES) 2018/1724.

13. pants

Dalībvalstu pasākumi remonta veicināšanai

1. Dalībvalstis veic vismaz vienu pasākumu remonta veicināšanai.

2. Dalībvalstis līdz 2029. gada 31. jūlijam informē Komisiju par vienu vai vairākiem pasākumiem, kas veikti atbilstīgi 1. punktam. Komisija nodrošina, ka informācija par dalībvalstu paziņotajiem pasākumiem ir publiski pieejama.

14. pants

Obligātais raksturs

1. Ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi, patērētājam nav saistoša neviena līgumiska vienošanās, kas, kaitējot patērētājam, izslēdz šo direktīvu transponējošu valsts līmeņa pasākumu piemērošanu, atkāpjas no tiem vai maina to ietekmi.

2. Šī direktīva neliedz remontētājam iespēju piedāvāt patērētājiem tādus līguma noteikumus, kuri paredz aizsardzību, kas ir plašāka nekā šajā direktīvā paredzētā aizsardzība.

15. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot 4., 5. un 6. pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus līdz 2026. gada 31. jūlijam dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

16. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2019/771

Direktīvu (ES) 2019/771 groza šādi:

1) direktīvas 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) tās ir tādā kvantitātē un tām piemīt tādas īpašības un citas iezīmes, tostarp attiecībā uz ilgizturību, remontējamību, funkcionalitāti, saderību un drošumu, kādas parasti ir raksturīgas tāda paša veida precēm un kādas pircējs var pamatoti sagaidīt, ņemot vērā preču veidu un jebkādu publisku paziņojumu, ko sniedzis pārdevējs vai citas personas, tostarp ražotājs, iepriekšējos darījumu ķēdes posmos vai kas sniegts pārdevēja vai šādu personu vārdā, jo īpaši preču reklāmā vai marķējumā.";

2) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu punktu:

"2.a Ja saskaņā ar 13. panta 2. punktu remonts notiek kā tiesiskās aizsardzības līdzeklis preču atbilstības panākšanai, atbildības laikposmu vienu reizi pagarina par divpadsmit mēnešiem.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest termiņus, kas ir garāki nekā 1., 2. un 2.a punktā minētie.";

c) pantā iekļauj šādu punktu:

"5.a Dalībvalstis, kuras saskaņā ar 3. vai 5. punktu neparedz noteiktus pārdevēja atbildības termiņus vai paredz tikai tiesiskās aizsardzības līdzekļu noilguma termiņu, var atkāpties no 2.a punkta, ar noteikumu, ka tās nodrošina, ka pārdevēja atbildība vai tiesiskās aizsardzības līdzekļu noilguma termiņš labošanas gadījumā ir vismaz trīs gadi.";

3) direktīvas 13. pantā iekļauj šādu punktu:

"2.a Pirms pārdevējs nodrošina tiesiskās aizsardzības līdzekli, lai panāktu preču atbilstību, pārdevējs informē patērētāju par patērētāja tiesībām izvēlēties labošanu vai nomaiņu, kā arī par 10. panta 2.a punktā paredzēto atbildības laikposma iespējamo pagarināšanu.";

4) direktīvas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Labošanu vai nomaiņu veic:

a) bez maksas;

b) saprātīgā laikposmā, sākot no brīža, kad patērētājs ir informējis pārdevēju par neatbilstību;

c) neradot ievērojamas neērtības patērētājam, ņemot vērā preču veidu un nolūku, kādam patērētājs preces ir pieprasījis.

Labošanas laikā atkarībā no attiecīgās preču kategorijas specifikas, jo īpaši no tā, vai patērētājam ir nepieciešama pastāvīga šādu preču pieejamība, pārdevējs var patērētājam piedāvāt bez maksas aizdot maiņas preci, tostarp atjaunotu preci.

Lai izpildītu savu preces nomaiņas pienākumu, pārdevējs pēc patērētāja nepārprotama pieprasījuma var nodrošināt pārjaunotu preci."

17. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2020/1828

Direktīvas (ES) 2020/1828 I pielikumā pievieno šādu punktu:

"69) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1799 (2024. gada 13. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem preču remonta veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/2394, Direktīvu (ES) 2019/771 un Direktīvu (ES) 2020/1828 (OV L, 2024/1799, 10.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj)."

18. pants

Grozījums Regulā (ES) 2017/2394

Regulas (ES) 2017/2394 pielikumā pievieno šādu punktu:

"29. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1799 (2024. gada 13. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem preču remonta veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/2394, Direktīvu (ES) 2019/771 un Direktīvu (ES) 2020/1828 (OV L, 2024/1799, 10.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj)."

19. pants

Komisijas ziņojums un pārskatīšana

1. Līdz 2031. gada 31. jūlijam Komisija iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. Ziņojumā izvērtē, kā šī direktīva un jo īpaši tās 5. un 16. pants palīdz veicināt remontu iekšējā tirgū, tostarp tādu preču remontu, uz kurām attiecas remontējamības prasības ārpus juridiskās garantijas, un patērētāju izvēli attiecībā uz remontu juridiskās garantijas ietvaros, kā arī tās ietekmi uz uzņēmumiem un patērētājiem.

2. Ziņojumā arī izvērtē, cik efektīvi ir stimuli izvēlēties remontu, tostarp juridiskās garantijas pagarināšanu, un izvērtē nepieciešamību veicināt komercgarantijas attiecībā uz remonta pakalpojumiem un pieņemt noteikumus par remontētāju atbildību par remontu.

3. Attiecībā uz 7. pantu ziņojumā izvērtē Eiropas tiešsaistes platformas efektivitāti, pamatojoties uz informāciju par aktīvo remonta pakalpojumu sniedzēju skaitu un to patērētāju skaitu, kuri ir izmantojuši piekļuvi Eiropas tiešsaistes platformai.

4. Komisija ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai. Dalībvalstis nodrošina Komisijai informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai. Minētajam ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu.

5. Nepieciešamo saskaņošanas līmeni, kas vajadzīgs, lai uzņēmumiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū, ietverot konverģenci un atšķirības starp dalībvalstu tiesību aktiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, jo īpaši attiecībā uz atbildības laikposmiem, novērtē Direktīvas (ES) 2019/771 25. pantā paredzētās pārskatīšanas kontekstā.

20. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 9. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz sešu gadu laikposmu no 2024. gada 31. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms šā sešu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 9. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 5. panta 9. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

21. pants

Pārejas noteikumi

Šīs direktīvas 16. pantu nepiemēro pārdošanas līgumiem, kas noslēgti pirms 2026. gada 31. jūlija.

22. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2026. gada 31. jūlijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

Dalībvalstis piemēro minētos pasākumus no 2026. gada 31. jūlija.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2024. gada 13. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*
R. METSOLA	M. MICHEL

I PIELIKUMS

EIROPAS REMONTA INFORMĀCIJAS VEIDLAPA

I daļa

Remontētāja, kas sniedz remonta pakalpojumus, identitāte un kontaktinformācija

Remontētājs	[Identitāte]
Adrese	[Ģeogrāfiskā adrese kontaktiem ar patērētāju]
Tālruņa numurs	
E-pasta adrese	
Citi tiešsaistes saziņas līdzekļi (ja remontētājs tādus norādījis), kas ļauj patērētājam ātri un efektīvi sasniegt remontētāju un sazināties ar to.	

II daļa

Informācija par remonta pakalpojumiem

Remontējamā prece	[Preces identifikācija]
Defekta veids	[Defekta apraksts]
Ierosinātais remonta veids	[Kādi pasākumi tiks veikti, lai defektu novērstu]
Remonta cena vai, ja to nevar aprēķināt, piemērojamā aprēķina metode un maksimālā remonta cena	[Proti, remonta pakalpojuma kopējās izmaksas vai, ja tās nevar aprēķināt, aprēķina metode un maksimālā summa EUR/valsts valūtā]
Remonta pabeigšanas laiks	[Laiks dienās, līdz kuram remontētājs apņemas pakalpojumu izpildīt]
Pagaidu aizstājējpreču pieejamība	[Pagaidu aizstājējprece nozīmē, ka patērētājs saņems līdzvērtīgu preci lietošanai remonta laikā, remontētājam jānorāda "jā" vai "nē"]
Ja atbilde ir "jā", norādiet attiecīgās izmaksas, ja tādas ir:	[EUR/valsts valūtā]
Preču nodošanas vieta	[Vieta, kur patērētājs nodod preces remontam]
Attiecīgā gadījumā – papildpakalpojumu pieejamība	[Norādiet, vai un ciktāl tiek piedāvāti papildpakalpojumi, piemēram, demontāža, uzstādīšana un transportēšana, vai "nav", ja attiecīgajam remontam netiek piedāvāts papildpakalpojums]
Ja atbilde ir "jā", norādiet attiecīgās izmaksas, ja tādas ir:	[EUR/valsts valūtā par katru piedāvāto pakalpojumu]
Eiropas remonta informācijas veidlapas derīguma termiņš	[Derīguma termiņš – vismaz 30 dienas]
Attiecīgā gadījumā – papildu formācija	

Norādes kvadrātiekavās ir paskaidrojums remontētājam, un tās jāaizstāj ar attiecīgo informāciju.

II PIELIKUMS

TO SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTU SARAKSTS, KUROS NORĀDĪTAS REMONTĒJAMĪBAS PRASĪBAS

1. Sadzīves veļas mazgāšanas mašīnām un sadzīves veļas mazgāšanas un žāvēšanas mašīnām, Komisijas Regula (ES) 2019/2023 ([1])
2. Sadzīves trauku mazgāšanas mašīnām, Komisijas Regula (ES) 2019/2022 ([2])
3. Aukstumiekārtām, Komisijas Regula (ES) 2019/2019 ([3])
4. Elektroniskajiem displejiem, Komisijas Regula (ES) 2019/2021 ([4])
5. Metināšanas aparātiem, Komisijas Regula (ES) 2019/1784 ([5])
6. Putekļsūcējiem, Komisijas Regula (ES) Nr. 666/2013 ([6])
7. Serveriem un datu glabāšanas ražojumiem, Komisijas Regula (ES) 2019/424 ([7])
8. Mobilajiem tālruņiem, bezvadu tālruņiem un ievadvirsmas planšetdatoriem, Komisijas Regula (ES) 2023/1670 ([8])
9. Sadzīves veļas žāvētājiem, Komisijas Regula (ES) 2023/2533 ([9])
10. Precēm, kuru sastāvā ir vieglo pārvietošanās līdzekļu baterijas, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 ([10])

([1]) Komisijas Regula (ES) 2019/2023 (2019. gada 1. oktobris), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK nosaka ekodizaina prasības sadzīves veļas mazgāšanas mašīnām un sadzīves veļas mazgāšanas un žāvēšanas mašīnām, ar ko groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 1275/2008 un ar ko atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 1015/2010 (OV L 315, 5.12.2019., 285. lpp.).

([2]) Komisijas Regula (ES) 2019/2022 (2019. gada 1. oktobris), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK nosaka ekodizaina prasības sadzīves trauku mazgāšanas mašīnām, groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 1275/2008 un atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 1016/2010 (OV L 315, 5.12.2019., 267. lpp.).

([3]) Komisijas Regula (ES) 2019/2019 (2019. gada 1. oktobris), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK nosaka ekodizaina prasības aukstumiekārtām un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 643/2009 (OV L 315, 5.12.2019., 187. lpp.).

([4]) Komisijas Regula (ES) 2019/2021 (2019. gada 1. oktobris), ar ko nosaka ekodizaina prasības elektroniskajiem displejiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK, groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 1275/2008 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 642/2009 (OV L 315, 5.12.2019., 241. lpp.).

([5]) Komisijas Regula (ES) 2019/1784 (2019. gada 1. oktobris), ar ko nosaka ekodizaina prasības metināšanas aparātiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK (OV L 272, 25.10.2019., 121. lpp.).

([6]) Komisijas Regula (ES) Nr. 666/2013 (2013. gada 8. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK īsteno attiecībā uz ekodizaina prasībām putekļsūcējiem (OV L 192, 13.7.2013., 24. lpp.).

([7]) Komisijas Regula (ES) 2019/424 (2019. gada 15. marts), ar ko nosaka ekodizaina prasības serveriem un datu glabāšanas ražojumiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/125/EK un groza Komisijas Regulu (ES) Nr. 617/2013 (OV L 74, 18.3.2019., 46. lpp.).

([8]) Komisijas Regula (ES) 2023/1670 (2023. gada 16. jūnijs), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK nosaka ekodizaina prasības viedtālruņiem, mobilajiem tālruņiem, kas nav viedtālruņi, bezvadu tālruņiem un ievadvirsmas planšetdatoriem un groza Komisijas Regulu (ES) 2023/826 (OV L 214, 31.8.2023., 47. lpp.).

([9]) Komisijas Regula (ES) 2023/2533 (2023. gada 17. novembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK īsteno attiecībā uz ekodizaina prasībām sadzīves veļas žāvētājiem, groza Komisijas Regulu (ES) 2023/826 un atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 932/2012 (OV L, 2023/2533, 22.11.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1542 (2023. gada 12. jūlijs) par baterijām un bateriju atkritumiem, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK un Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 2006/66/EK (OV L 191, 28.7.2023., 1. lpp.)..